

Статията е препечатана от <http://valentinfortunov.com> .

Американският долар виси на примката със страшна сила – ако светът реши да ритне барела – с империята е свършено!

В [предишната публикация](#) направихме кратък преглед на актуалното състояние на чудовищния федерален дълг на САЩ – дълг, показващ как янките си изградиха благоденствие и свръхвисок стандарт на гърба на другите нации. Тук ще прегледаме основния инструмент за трупане на дълг и богатства, т.е. имперски позиции – доларът.

През зимата на 2006 година иранският президент Ахмадинежад обяви създаването на Иранска нефтена борса. Само по себе си начинанието не би предизвикало особен интерес извън средите на икономистите и нефтените брокери, ако не бе една малка подробност. Иранците обявиха предизвикателно, че борсата ще продава петрола за евро! Нестихващият американски натиск върху непокорната ислямска държава достигна истерични размери. Плашилото на иранската ядрена програма бе отново високо размахано, а от „достоверни източници“ започна обилно да изтича информация за предстоящ всеки момент американски удар върху Иран.

За коя опашка дръпнаха дявола иранците?

„...Доларът има „петролно“ обезпечение. В светлината на подобно развитие, светът трябва да акумулира нарастващи масиви от долари, тъй като тези авоари са му нужни да си купува нефт. След като доларът се е превърнал в единствено разплащателно средство за нефта, то доминацията му в света е осигурена и Американската империя може да продължи да събира данъци от останалата част на планетата. Ако по някаква причина доларът загуби петролното си покритие, Американската империя ще престане да съществува.

Ето защо, имперското оцеляване диктува безапелационно, че нефтът трябва да се продава единствено срещу долари...” – писа по повод тази криза проф. Красимир Петров, д-р по икономикс от Университета в Охайо в скандалната си статия „Предлаганата Иранска нефтена борса”. Анализът му предизвика толкова силен отзвук, че се зае да го опровергава маститият макроикономист Джеймс Д. Хамилтън от Калифорнийски университет в Сан Диего, впрочем и много доверен човек на Борда на Федералния резерв на САЩ.

„...Идеята, че американският долар понастоящем „има нефтено обезпечение“ е толкова безсмислена, че е затруднително дори да се проумее какво тази фраза следва да ни съобщи. Когато казваме, че при златен стандарт, доларът е със златно покритие, аз знам какво точно означава това – това означава, че по всяко време можете да се откажете от притежаваните долари, за да придобиете срещу тях количеството злато, фиксирано с гаранция от правителството. Но ако вие решите да се освободите от доларите си в кой да е ден, примерно на януари, колко нефт ще получите срещу тях? Количеството варира буквално всяка минута и нивата, на които доларът ще бъде обменен за нефт, нямат нищо общо с правителствените гаранции и имат много общо с пазарните флукутации на търсенето и предлагането...” – заяви Хамилтън с аргументи, действително толкова безсмислени, че е затруднително дори да се проумее какво точно иска да ни съобщи. Трябва наистина да си порядъчно безочлив и по имперски арогантен, за да си позволиш да говориш за златен стандарт и златно покритие, когато става дума тъкмо за долара, за който от 1971 г. с едикт на президента Никсън бе официално отказано изплащането на златно обезпечение!? А и само ще припомним, че в предния брой цитирахме проф. Антал Факете, който отбелязва, че през 2008 г. доларът е обезпечен на по-малко от 4 цента!

Междувременно, въпросната борса не се състоя. Какви геополитически съображения са надделели, какви дълбоко потайни ходове са били предприети, е друга тема, но иранците отложиха старта на борсата.

Всичко започва с Бретън Уудс

през 1944-та, или може би още по-рано с акта за Федералния резерв от 1913-та.

Засега обаче оставаме в средата на двайсети век. Бретънуудското споразумение, постигнато в края на Втората световна война, създава Международния валутен фонд, Световната банка и урежда новия финансов ред в света, при който освен златото и донякъде стерлинга, доларът става новата международна резервна валута, а американското правителство официално се ангажира да обменя предявените му от страните-членки на Фонда долари срещу злато. Истината е обаче, че Бретън Уудс поражда икономически американската империя. И след нарастващия и постоянен американски търговски дефицит с останалия свят (и натрупването на съответния федерален дълг) и особено след имперските авантюри на САЩ от 60-те, най-вече виетнамската, закономерно се стига до 15 август 1971 г., когато Никсън официално обявява американския отказ за обмяна на долара срещу злато.

САЩ банкрутират. Американците в продължение на десетилетия са купували огромни

количества стоки от другите държави, плащайки ги с кухите си долари, които никога не са възнамерявали да изкупят обратно. Светът е тъпкан с долари, а Америка не може и, което е по-съществено, не иска да ги изкупи.

Точно тогава на дневен ред идва споразумението със Саудитска Арабия, срещу американска подкрепа за режима, целият саудитски петрол да се продава само срещу долари и ето ти го новоизмисленото „обезпечение“ на долара – черното мазно злато – нефтът. Търсенето на нефт нараства и ще нараства, а това означава, че ще нараства и търсенето на долари. Къде с политически натиск, къде с военно сплашване, САЩ принудиха и останалите страни от ОПЕК да преминат на доларови позиции. Това бе началото на доларовите войни. Империята намери свръхефективен начин да продължи да облага с данъци останалия свят и да благоденства за негова сметка. Така се стигна до новото хилядолетие и съвсем истинските

Горещи войни

Заради посегателството му върху доларовата хегемония американците обесиха президента на Ирак Саддам Хюсеин. Това се случи на Ирак, когато през 2000-та година Саддам Хюсеин заяви, че ще продава нефта си срещу евро. Същите намерения се чуха и от Иран, Венецуела и се започна... Красимир Петров дефинира събитията така: „Войната на Буш в Ирак не бе нито заради Саддамовия ядрен потенциал, нито в защита на човешките права, нито за разпространяване на демокрацията или дори за заграбване на нефтените полета. Тя бе в защита на долара, ерго на Американската империя. Тя бе ясен знак за всеки, който поиска плащане в друга валута, различна от американския долар, че ще бъде наказан по същия начин“.

В последното десетилетие, политическите дърдорковци у нас се сдобиха с още едно досадно американско клише, което ентузиазирано потребяват по повод и без повод – светът вече не е същият. Естествено, че не е същият, всяка отминала минута, ден, година светът се променя за добро или зло. И като всяка империя и американската имаше своите дни на възход, зенит и закономерно достига своя злез. На планетата се появиха нови играчи, които с всяка минута, ден, година набират икономическа мощ. С приключването на сегашната изключително тежка световна икономическа криза, предизвикана от финансовите пирамиди в САЩ, световният икономически ред ще бъде променен радикално.

За финал ще цитирам прогнозата на известния български стопански историк проф. Румен Аврамов: „Вероятно сегашната криза ще е гласък в изместването на центъра на тежестта в световната икономика. Смяната на глобалната икономическа хегемония

винаги е болезнена и конфликтна. Как точно ще се развият процесите, засега не е ясно, ясна изглежда само посоката към Китай. Китай е вкопчен в мъртва хватка с Америка – държи огромни резерви в долари и съответно големи късове от държавния ѝ дълг. А кредиторът е малко или много зависим от длъжника – не може нито да превалутира резервите си без голяма загуба, нито да се освободи ударно от книгата, които държи, защото ще срина основния пазар на експорта си, предизвиквайки опасен за самия него катаклизъм.

А и Китай все още няма институциите и финансовата дълбочина, които да му позволят да превърне юана в световна резервна валута. Но така или иначе, обикновено бъдещето е на по-динамичния и по-виталяния”.

Свързани статии:

[САЩ - империята на залеза I: Дългът](#)